

לפניהם, ואינם מסתכלים. שחרי אין אנשים יכולם להצטל אלא בעצה של התורה, שכתוב ברכות כי היה בך איש אשר לא טהור מקרה ליליה. אשר לא היה טהור דוקא, מקרה ליליה דוקא, וחרי בארנו את הדברים בעצת התורה מקודושה. שך פתוח בתורה הקדושה, והתקדשתם והייתם כי אני קדושים כי אני ה' אלהיכם.

למננו, אחר שהסתלקו קין והבל, חור אדם לאשתו, והבלבש ברוית אחותה, והוליד את שת. מכאן התיחסו דורות הצדיקים בעולם, והגדיל הקדוש ברוך הוא את החסד בעולם, ולכל אחד נולדה עמו נקבה, שיtinשב העולם פמו שלמעלה. וחרי פרשוה החברים בסתם משנה, שפתחו ואיש אשר יכח את אחתו בת אביו או בת אמו וגו', חסド הו. חסד הו ודי. ואחר ששרה החסד, יצא גזעים ושרשים מפתחה למלחה, ונפרדו העונפים, והקרוב התפרק. אז גדל הענף ובא להתחבר בזוג אחד עם האילן. זה בראשונה, וזה בסתר העולם, משום שפתחו תחילה אמרותינו עולם חסד יבנה. אבל מכאן ולהלאה, אנשים שימצאו בו - ונזכרתו לעיני בני עם.

למננו, ערות אחות אביך, כמו שנתגלה בנסתר. פתוח (השעדי) כי ישראל דרכיכי ה' וצדיקים ילכו בהם וגו'. אשרי חלוקם של הצדיקים שירודעים ברכבי הקדוש ברוך הוא והולכים בהם ונודעים אליהם. אשרי חלוקם.

למננו, התעברה ה' עלינו באחבה ובחיבות שאין נפרד ממנה יוד' לעולמים. התעברה והוציאה ואנו, אחר בך עמד לפניה והגינה אותה, וזו (וזה בעולם) קמה, ונתקאה אליה. ורק (נ"א וראי בעולם) ואנו כב

אלא בעיטה דאוריתא. דכתיב, (דברים כט) כי יהי בה איש אשר לא יהיה טהור מקרה ליליה. אשר לא יהי טהור דיקא, מקרה ליליה דיקא, והא אוקימנא מלוי, בעיטה דאוריתא קדישא. דהכי כתיב באורייתא קדישא, והתקדשתם והייתם קדושים כי אני יי' אלהיכם.

חנא, בתר דאסטלקו קין והבל, אתהדר אדם לאנטמייה, ואתלבש בروحך אחרא, ואולדיך לשת. מכאן אתייחסו דברי דעתיקיא בעולם. ואני קדשא בריך הוא חסד בעולם, ובכל חד אתיילדת ניקבא עמייה, לאתיישבא עולם בגונא דלעילא. והא אוקמוה חבריא בספיקאה דמתניתין, דכפיב, (ויקרא) ואיש גו', חסד יקח את אחותו בת אביו או בת אמו וגו', חסד הו ודי, ויבתר דשاري חסד, גזעין ושרשין נפקין מתחות לעילא, ואתפרשן ענפין, וקריב אתרמק. בדין ענפה אסגי, ואתי לאתחברא בזונגה חד באילנא. האי בקדמיתא, האי בספיקאה בעולם. בגין דכתיב, (תהלים טט) אמרתני עולם חסד יבנה. אבל מכאן ולחלאה בני נושא דישטכחוון ביה, ונכרתו לעיני בני עם. (דף ע"ז ע"ב).

חנא ערות אחות אביך, כמה דאתגלייא בספיקאה. כתיב, (השעדי) כי ישרים דרכיכי יילכו בהם וגו', זפאה חולקיהון דעתיקיא, דידע ערחווי דקודשא בריך הוא, ואזליון בהו, ואשתמודען גביהו. זפאה חולקיהון.

חנא, אתהרת ה' א עלאה ברחמיותא וחביבתא דלא מתריש מנה יוז'ד לעלמיין. אתהרת ואפיקת ואיזו, לבתר קאים קמה, ונתקאה אליה. ורק (נ"א וראי בעולם) ואנו כב